

ת"פ 49370/06/14 - מדינת ישראל נגד שרון הרוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 49370-06-14 מדינת ישראל נ'
הרוש(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שרון הרוש

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות הבאות: שתי עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.6.14 שהו הקטינים א' (יליד 1999) ות' (יליד 1999), במגרש ספורט בבית ספר בפסגת זאב. בשעה 17:00 הצטרף הנאשם לשניים למשחק כדורגל. בשעה 18:30 לערך, הנאשם, אשר היה מתוסכל מהמשחק, בעט בטעות כדור אל מחוץ למגרש ופנה להביאו. בשלב זה שמע את א' אומר דבר מה לת'. הנאשם סבר כי א' קילל אותו, ניגש אליו והחל לתקוף אותו. א' ביקש מהנאשם שיפסיק, אך הנאשם תקף אותו באגרופים בפניו, בעינו ובאוזנו השמאלית, כך שראייתו של א' היטשטשה. ת' התערב וקרא לנאשם "בן זונה", אמר לו שא' קטין, וביקש ממנו לעזוב אותו, אך הנאשם התנפל על ת' תוך קללות, תקף אותו בכל חלקי גופו, דחף אותו ארצה, בעט בבטנו, הכהו באגרופים בפניו, אחז בצווארו של ת' בשתי ידיו וניסה לחונקו, עד שנכחים במקום הצליחו לשים סוף לתקיפה. כאשר שאל ת' את הנאשם לשמו, ענה לו הנאשם: "אם תעשה משהו אז אני אהרוג אותך".

כתוצאה מהתקיפה שביצע הנאשם בשני הקטינים, סבל א' מסחרחורת, אודם ונפיחות בעינו השמאלית, וצפצופים באוזנו השמאלית. לת' נגרמו חבלות בראשו, בבטנו ובכתפו השמאלית, שריטה בזרוע ימין וסימני חניקה על צווארו.

2. טרם הטיעונים לעונש התקבלו תסקירי שירות המבחן אודות הנאשם. על פי התסקירים, הנאשם בן 42

נשוי ולו ארבעה ילדים בין הגילאים שנה ועד 12. בילדותו סבל הנאשם מהתנהגות אלימה מצד בני גילו, ופיתח דפוסים של התנהגות תוקפנית ואימפולסיבית. במהלך גיל ההתבגרות הסתבך הנאשם בפלילים, השתלב במסגרת חוץ ביתית, ועל רקע זה לא גויס לצה"ל. במישור התעסוקתי, השתלב הנאשם לאורך השנים בעבודות בתחומים שונים. כיום, עובד הנאשם בחלוקת מזון, ומהווה את הדמות ההורית היציבה בבית. לנאשם ולאשתו קשיים כלכליים, הם מטופלים בלשכת הרווחה ונעזרים בהוריהם. הנאשם קיבל אחריות חלקית לארוע הנדון, וטען כי הגיב באלימות להקנטה מצד המתלוננים. שרות המבחן התרשם כי לנאשם דימוי עצמי נמוך, ובמצבים בהם חש בלחץ, נוטה לפעול באופן אימפולסיבי ותוקפני, תוך קושי לשקול את השלכות מעשיו.

הנאשם הביע צער על הארוע, והשתלב בקבוצה לשליטה בכעסים, וכן בסדנה להתנהלות כספית נכונה. הנאשם הביע נכונות לשיתוף פעולה ולקבלת עזרה. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה הפנתה לחומרה שבמעשי הנאשם, הנלמדת מהעונש בצידה של עבירת תקיפת קטין, מהפרש הגילאים בינו לבין המתלוננים, ומהעובדה שמדובר במתלוננים הזרים לנאשם. המאשימה טענה כי לנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות, ומהתסקיר עולה שקיבל אחריות חלקית בלבד. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, ובנסיבות שבפני להטיל עונש באמצע המתחם, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

4. הסנגור ציין את נסיבות ביצוע העבירה, לכך שמדובר בתגובה אימפולסיבית של הנאשם כפי שמופיע בתסקיר, אגב משחק כדורגל ששיחק עם המתלוננים, כאשר הנאשם חווה עלבון ופגיעה מצידם. הסנגור טען כי יש לתת משקל לרכיב השיקום ולסטות לקולא ממתחם הענישה, זאת בשל שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם שרות המבחן, הפנמת חומרת העבירה, ההליך הטיפולי, ומצבו המשפחתי הקשה. עוד ציין את התנאים המגבילים בהם שהה הנאשם, ועתר להימנע אף מהטלת עבודות שירות.

הנאשם טען כי השתתפותו בקבוצה הטיפולית שינתה אותו והשפיעה עליו לטובה. בנוסף, הביע צער על מעשיו וקיבל על עצמו שלא לחזור על מעשים אלה.

מתחם הענישה

5. האלימות מתפשטת בחברה ומכלה כל חלקה טובה. קורבנות האלימות, לבד מהפגיעה הפיזית, חווים לא פעם קשיים מנטליים של חרדות, חששות וקשיים תפקודיים, מיד לאחר האירוע ואף מעבר לכך. כשמדובר באלימות של בגיר המופעלת כנגד קטין, מתווסף מימד של חומרה, בשל יחסי הכוחות הבלתי שוויוניים והצורך בהגנה על חוליות חלשות בחברה, ובהן אוכלוסיית הקטינים.

בית המשפט העליון התייחס לא אחת לנגע האלימות, שקנה לו שביתה בשגרה הציבורית, ולאלימות כנגד קטינים בפרט, וקרא לנקוט ביד קשה כנגד העבריינים, ובכלל זה השתת עוונשים משמעותיים, זאת על מנת להילחם בתופעה:

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה"

(ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.2007), פסקה 10).

יחד עם זאת, כל מקרה נבחן לגופו ולנסיבותיו, אשר הינן בעלות משקל רב בעת קביעת מתחם הענישה.

בנסיבות האירוע לפני, השתמש הנאשם באלימות כנגד שני קטינים, לאחד טרם מלאו 15, ולשני מלאו 15 כחודש וחצי בטרם הארוע. הנאשם ביצע את מעשיו כשהוא בן 41, גיל בו יכול היה לשמש הורה של קטינים אלה. אין ספק שיש משקל לפער הגילאים האמור, ולגילם הצעיר של המתלוננים. הנאשם תקף כל אחד מהקטינים בנפרד, במהלך אירוע אלים ומתמשך, תוך אלימות כלפי חלקי גופם השונים, אשר גרמה לחבלות, כל זאת על רקע של מה בכך. תחילה, חבט הנאשם באגרופים לפניו של הקטין בן ה-14, והמשיך בכך על אף בקשתו כי יפסיק. ניתן להתרשם מעוצמת החבטות לאור העובדה שראייתו של הקטין היטשטשה, נגרמו לו נפוחות ואודם בעינו, וצפצופים באוזנו. לאחר שהקטין האחר ביקש מהנאשם לעזוב את הקטין הראשון, ניפנה הנאשם לעברו בחמת זעם, ופתח במסכת אלימה כלפי כל חלקי גופו, דחף אותו ארצה, בעט בבטנו, והיכה באגרופים בפניו. התקף האלימות הגיע לשיאו בכך שהנאשם אחז בשתי ידיו בצווארו של הקטין, וניסה לחונקו, עד שנוכחים במקום הצליחו לשים סוף לתקיפה. הנאשם הוסיף ואיים על הקטין, שיהרוג אותו אם יעשה משהו.

אף לקטין זה, נגרמו חבלות בראשו, בבטנו ובכתפו השמאלית, שריטה בזרוע ימין וסימני חניקה על צווארו. סימנים אלה מעידים על עוצמת התקיפה, והסכנה הפוטנציאלית מנסיון החניקה אשר הותיר סימנים, ונקטע בשל התערבות נוכחים במקום.

לקטינים לא נגרמו חבלות חמורות, ואולם נסיבות המקרה מעידות על חומרת התקיפה, אשר נקטעה אך בשל התערבות אחרים.

לאחר ששקלתי את מעשה העבירה בנסיבותיו, את מידת הפגיעה בערך המוגן ואת הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה בארוע זה, נע בין מאסר למשך 9 חודשים ועד מאסר למשך 27 חודשים, זאת לצד מאסר מותנה ופיצוי.

העונש המתאים

7. הנאשם אדם מבוגר, אב לארבעה ילדים הסמוכים על שולחנו, וזקוקים לו כהורה בשל תפקוד הורי מוגבל של אמם. כפי שעולה מתסקיר שרות המבחן וכן מהמסמך נ/1, לנאשם חלק מרכזי במשפחתו, המצויה אף במצב כלכלי קשה. אין ספק שלענישה אשר תוטל על הנאשם תהיה השפעה משמעותית על הנאשם ועל משפחתו הקרובה. בנוסף, יש לזקוף לזכות הנאשם את קבלת האחריות על מעשיו, הודאתו בכתב האישום המתוקן, וכן נכונותו ליטול חלק בהליך שיקומי, אשר בו החל לפני תקופה קצרה. יצוין בהקשר זה, כי הנאשם נמצא בדרך הנכונה, באופן בו שיתף פעולה עם שרות המבחן, והצטרף לקבוצה טיפולית מתאימה לפני חודשים ספורים. עוד יש לשקול לענין העונש, את התקופה הארוכה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים.

מדובר בנתונים כבדי משקל, אולם אני מוצא כי נסיבות מקרה זה אינן מאפשרות סטיה ממתחם הענישה, אלא התחשבות בגדר העונש שיוטל בתוך המתחם. שיקולי השיקום מהווים אך את אחד משיקוליו של בית המשפט. מקרה אלים זה, מחייב ענישה בדרך של מאסר בפועל, ולא ענישה שונה. אין מנוס מהטלת ענישה זו, והעברת מסר חד משמעי, נוכח חומרת המקרה וכן המציאות האלימה בה אנו חיים. מעבר לדרוש אוסיף, כי הנאשם מצוי בראשיתו של הליך שיקומי, כאשר יש לתהות מדוע לא נקט בו לאחר מעשה האלימות כנגד בת זוגו בו הורשע בשנת 2006, או עבירת התקיפה בה הורשע בשנת 2011. ככל שיבחר הנאשם להתמיד בדרך השיקום בה החל, יוכל למצוא את האפיקים המתאימים במסגרת שב"ס.

לפיכך, אתחשב בכל הנתונים שצוינו לעיל לקולא, בתוך מתחם הענישה, באופן בו העונש יהא ברף התחתון של המתחם. בנוסף, אתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, במסגרת גובה הפיצוי אותו אטיל עליו.

8. נוכח כל האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשעה חודשי מאסר בפועל, זאת בניכוי ימי מעצרו 21.6.14 ועד יום 26.6.14.

ב. שישה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. שלושה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

ד. פיצוי בסך 1,500 ₪ לכל מתלונן. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים, החל מיום 1.8.15, ומידי תחילת כל חודש עוקב. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט, את פרטי המתלוננים במעטפה חתומה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א בתמוז תשע"ה, 28 יוני 2015, במעמד הצדדים.